

[Økonomi- og budgetministeren.]

forhandlinger bør overlades til arbejdsmarkedets parter selv, og vi forventer, at arbejdsmarkedets parter i deres forhandlinger på tilsvarende måde som tidligere vil tage de fornødne hensyn til samfundets samlede økonomiske situation.

For det andet vil jeg gerne understrege, at især i det, ordføreren for forslagsstillerne sagde i sin fremsættelsestale, er det kommet til udtryk, at her er alene tale om, at kontaktorganet skulle have en løndæmpende opgave, der er ikke tale om, at man anviser andre veje, man beskæftiger sig alene med lønbegrænsningen.

Vi afviser ikke fra regeringens side, at en indkomstpølitik kan være nødvendig i særlige situationer, men det må efterhånden gå op for den nuværende opposition, at der er forskel på en socialt afbalanceret indkomstpølitik og så en lønbegrænsningspølitik, som man i den side af salen synes at have en forkærlighed for.

Vi tror ikke på, at det, man nævner både i bemærkningerne og i fremsættelsestalen om løsninger på lavtlønsproblemet via skatterne, er realistisk. Heller ikke den begrundelse for etablering af et sådant permanent kontaktorgan kan vi altså være delagtig i.

På tilsvarende måde gælder det, at det, man forestiller sig med hensyn til ligelønnen, tror vi heller ikke på fremmes igennem et sådant kontaktorgan. Ligelønsproblemet behandles af arbejdsmarkedets parter inden for de forskellige områder af arbejdsmarkedet, og det ville forekomme at være en utidig indblanding i disse forhandlinger, hvis man forestillede sig, at et sådant kontaktorgan skulle beskæftige sig med det problem.

Endelig vil jeg som det tredje sæt af bemærkninger sige, at vi har indtrykket af, at der ikke er nogen interesse for kontaktorganet. Der er det altså ikke hos regeringen, men der er det heller ikke hos arbejdsmarkedets to parter. Det har fundet udtryk i rent foreløbige udtalelser, efter at forslaget var fremsat, men disse udtalelser viser altså, at der ikke er nogen interesse for kontaktorganet hos arbejdsmarkedets parter. Og da der som sagt heller ikke er nogen interesse hos regeringen, må man sige, at interessen for dette forslag er overordentlig lille.

Af disse grunde mener regeringen ikke,

det er hensigtsmæssigt at etablere et sådant permanent kontaktorgan.

Bertel Pedersen: Når man fra det konservative folkepartis side efter ca. 3½ års regeringsdeltagelse nu mener, at der bør oprettes et kontaktorgan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter, og fremsætter forslag til folketingsbeslutning derom, må det vel opfattes sådan, at man i de 3½ år, hvor der ganske vist var en radikal arbejdsminister, har følt det som et savn, at der ikke fandtes et sådant organ, og derfor nu mener, at det bør oprettes.

Vi i socialdemokratiet kan ikke se den store lykke i dette organ. Det vil helt og holdent være op til regeringen at kunne tale med arbejdsmarkedets parter, og den evne tror jeg er større hos den socialdemokratiske regering, end det har været tilfældet i VKR-regeringens tid.

Formålet med dette kontaktorgan er, selv om det er indpakket, at holde lønningerne nede. Man taler om harmoni og sammenhæng i omkostningsudviklingen og om reallønsstigninger ved lavere skatter og priser. Det må være erfaringerne fra de ca. 3½ års VKR-regeringstid, hvor vi oplevede en stigning i skatterne på 50 pct. og en stigning i momsen på andre 50 pct. og — efter socialdemokratiets mening — et meget dårligt samarbejde både med LO og erhvervslivet, der bevirker, at forslaget fremkommer. Jeg har den opfattelse, at de forhandlinger, der føres med arbejdsmarkedets parter, føres på et realistisk og samfundsmæssigt plan vedrørende de lønmæssige afgørelser.

Et andet stort spørgsmål, der også vedrører omkostningssiden for Danmarks erhvervsliv, vedrører de rentemæssige udgifter og kanaliseringen af kapital til investeringer. Men dette hænger igen sammen med hele udviklingen i det frie kapitalmarked, hvor de arbejdsfrie indtægter, der fremkommer bl.a. ved jordspekulation og ved spekulation i ejerlejligheder m.m., er medvirkende til at bringe ulave i landets økonomi. Det havde været mere rimeligt, om man her havde haft et kontaktorgan, der kunne styre denne side af de vanskeligheder, landet er ude i. Men her er de konservative ikke hjemme.

Da hr. Ninn-Hansen i juni måned fremkom med et forslag om et kontaktorgan, ud-